

Dvouměsíčník

WOC-GO-ZIN

„Horor z Vocelovky“

18. číslo
červen 2019

Strana 8

Automobileum 2019

Strana 2

A zase ten Enersol

Strana 4

Jako kdyby hořelo

Strana 6

Naše zimní radovánky

Aktuální informace o dění ve škole i mimo ni se vždy dočtete na Facebooku. Zde jsou okamžitě a pravidelně umístovány všechny zprávy z různých akcí, jako jsou exkurze, školení, besedy, výlety a další školní i mimoškolní aktivity.

facebook

WEB:

Jsi žákem SOŠ a SOU Vocelova? Máš nápad na vylepšení čehokoli na škole? Nebo naopak si s něčím nevíš rady? Pak využij žákovské rady a prostřednictvím svých zástupců řeš tento problém nejen mezi žáky, ale také s vedením školy. Žákovská rada se schází každé dva měsíce a řeší právě Vaše náměty, připomínky a stížnosti.

Vaše názory a náměty ke školnímu časopisu, webu a sociálním sítím nám můžete posílat jen ze školních e-mailů na: redakce@sosasou-vocelova.cz

Obsah

Červen 2019.....	1
Reporty z akcí	2
A zase ten Enersol!	2
Hra na praxi	3
Jako kdyby hořelo...	4
Kariérní den	5
Naposledy zazvonilo	5
Naše zimní radovánky.....	6
Naši instalatéři se neztratí.....	7
Šikovní zedníci z Vocelovky.....	7
Automobileum 2019.....	8
Automobilejní premiéra	9
Přímo ze závodiště.....	10
Ze života žáků	12
Jsme výjimeční – rozhovor s Tomášem Vošlajerem .	12
Dětský olympionik	14
Líná huba, holé neštěstí.....	16
Za kulturou	17
Průvodce seznamem četby k maturitě.....	17
Obrazem	18

Milí čtenáři,

nové číslo Woco-go-zinu je na světě a přináší nejzajímavější události posledních měsíců tohoto školního roku.

Co Vám červnové vydání nabízí? Atraktivní dopravní soutěž Automobileum uspořádala Vocelovka několikrát na jedničku, a tak se s vervou vrhla do dalšího ročníku, již třetího. A jak už to bývá, po každé práci je nutné si vydechnout a my jsme rádi, že se s námi stále dělíte o své zájmy a koníčky. Pojďme tedy společně nahlédnout do záku-
lisí profesionálních sportovců.

Kdo ovládnul letošní ročník Automobilea? Kolik máme mezi sebou profesionálních sportovců? Jak jste si vedli na celorepubli-
kových soutěžích? Odpovědi na otázky a mnoho dalšího se dočtete na dalších stránkách.

Pohodové i poučné čtení vám přeje
redakce časopisu Woco-go-zin

A zase ten Enersol!

V minulém čísle jsme čtenáře seznámili s úspěchem našich žáků v krajském kole Enersolu, tentokrát se věnujeme projektu Enersol na úrovni republikové. Celostátní konference ENERSOL 2019 se konala na Fakultě chemicko-technologické Univerzity Pardubice. Naši žáci se mezi ostatními soutěžícími rozhod-

ně neztratili. Spolu s reprezentanty SPŠ, SOŠ a SOU, Hradec Králové tvořili silné družstvo Královéhradec-

kého kraje a společnými silami se zodpovědně vrhli do boje.

Setkali se se svými kolegy z 10 krajů České republiky, aby představili své prezentace na téma úspory energie či alternativní zdroje energie. Cílem nebyla jen setkání s vrstevníky a odborníky

z praxe a prezentace vlastních názorů a nápadů, ale také prohlídka školy i města, projížďka po Labi či odborná exkurze na Úpravnu pitné vody v Hrobicích.

Kvarteto s ekologickými tématy a vybojoval s ní 4. místo. Matyáš Franc s prací Filtr pevných částí aneb Respirátor pro životní prostředí obsadil ve své kategorii Enersol a praxe

Soutěžící se ve svých vystoupeních věnovali různým tématům: pasivní dům, chytrá domácnost, internet věcí nebo solární energie pro nabíjení mobilních telefonů. Matěj Krupička již podruhé zaujal v kategorii Enersol a popularizace. Letos si připravil hru

12. místo. Zbývající dva „vyslanci“ školy – Filip Kráčmar a Jan Gottwald – odpovídali v odborném testu. Všichni žáci svým výkonem přispěli ke krásnému 4. místu a zajistili si účast na mezinárodní konferenci.

Hra na praxi

Během druhého pololetí školního roku jsme se zúčastnili projektu s názvem *Podnikání v praxi*. Byl rozdělen do 6 dvouhodinových lekcí, z nichž prvních pět jsme trávili ve škole, ale poslední šestý se konal v Technologickém centru na letišti v Hradci Králové.

V rámci první hodiny, kdy jsme se seznamovali s problematikou, jsme vytvořili tři skupiny a každá vymyslela oblast pro podnikání. V následujících hodinách k nám docházeli lektori, již nám vysvětlovali principy jednotlivých elementů podnikání.

První byl podnikatelský plán neboli „lean canvas“, což je

vlastně list, který je rozdělen do devíti různých aspektů. Tyto jednotlivé body člověka donutí se do hloubky zamyslet nad podnikatelským záměrem. V další lekci jsme se dostali k marketingu, kde jsme se zabývali jeho nejrůznějšími odvětvím a tím, jak ho lze v praxi využít. V třetí hodině

jsme měli sezení s odborníkem, jenž nás seznámil s náklady a výnosy v podnikání. Zároveň nám ale sdělil i různá úskalí, na která si člověk jako podnikatel musí dávat velký pozor. Uvedl nás do tajů účetní části podnikání a prozradil, jak si hlídat náklady, aby nepřesáhly výnosy. V předposledním sezení jsme se začali připravovat na naši

poslední a závěrečnou lekci, kterou byla prezentace vlastních podnikatelských záměrů před porotou.

V jednotlivých družstvech jsme dali hlavy dohromady a pracovali na prezentaci, která měla „ohromit“ komisi. Ačkoli jsme pracovali co nejsvědomitěji, vděčně jsme přijímali i rady našich učitelů odborných předmětů, kteří nám poradili, jak před komisí mluvit, a pomohli nám sestavit i hospodářský výsledek za rok našeho fiktivního podnikání.

Na závěrečnou lekci jsme se s celou třídou tedy přesunuli na letiště, kde před odbornou porotou proběhly naše prezentace v pořadí, které bylo rozlosováno až na místě. Po každé pětiminutové prezentaci měla odborná porota deset minut na ohodnocení výstupu a dotazy.

Na závěr došlo k vyhlášení vítězů, potlesku a poděkování. Všechny podnikatelské záměry samozřejmě vyhrát nemohly, ale o vítězství stejně tolik nešlo. Závěrem bych rád dodal, že tento projekt byl pro nás všechny velkým přínosem, a chtěl bych poděkovat škole za to, že jej pro nás zorganizovala.

Jakub Bret (3. MP)

Jako kdyby hořelo...

na konci dubna se v areálu Střední průmyslové školy chemické v Pardubicích konala celostátní soutěž středních škol v požárním sportu. Mezi 15 družstvy z celé republiky nechyběli ani členové hasičského sboru naší školy.

ve štafetě 4 x 100 m s překážkami a v požárním útoku.

Naše družstvo ve složení Ondřej Haman, Zdeněk Tejchman, Lukáš a Aleš Borůvkovi, Jan Sacher, Tomáš Pfeifer, David Novotný a Jan Zátka

s takovým přehledem, a nakonec se o pár příček propadli. Tento výsledek ovlivnila v nemalé míře i dvě zranění našich borců.

Soutěže jsme se účastnili poprvé, okusili jsme přátelskou

Soutěžilo se po dva dny celkem ve třech disciplínách: v běhu na 100 m s překážkami,

bylo po první disciplíně na krásném 6. místě. Další dvě disciplíny jsme nezvládli

atmosféru ve dvou slunečných dnech a slíbili si, že příští rok to dáme lépe.

Kariérní den

Na základě zvyšující se poptávky firem po pracovní síle naše škola uspořádala akci s názvem Kariérní den, která byla určená pro žáky „koncových ročníků“, tedy pro 3. ročník učebních a 4. ročník maturitních oborů. Představilo se zde mnoho firem, které sídlí přímo v Hradci Králové

nebo jsou z blízkého okolí. Každá firma dostala prostor pro své představení – cíle, náplň práce a případné volné pozice, které by ráda nabídla našim žákům. Šlo o firmy převážně z oboru dopravy a údržby vozů. Čas si na nás udělal i profesor z vysoké školy specializující se na logistiku, takže ani Provoz a ekonomika dopravy nezůstal bez šance něco se dozvědět. Po jednotlivých prezentacích následovaly individuální dialogy u stánků konkrétních firem. Velkému zájmu se těšila firma Fa RENE, která prodává a servisuje

značku Mercedes-Benz. Ta momentálně hledá automechaniky a servisní techniky.

Pokud bude i nadále trvat ze strany zaměstnavatelů či univerzit spřízněných oborů zájem o podobnou prezentaci, žáci ji určitě rádi přivítají – dostanou zde množství zajímavých informací, mohou srovnávat a vybrat si. Pak už jen zbývá úspěšně složit závěrečné či maturitní zkoušky a kariéra může odstartovat.

Daniel Pitra (4. MA)

Naposledy zazvonilo

S ukončením klasifikace čtvrtých ročníků maturitních obo-

voské školy na opravdový zvon. Tradice se postupně

nového začíná. V tomto případě skončila žákům tříd

rů je svázán zvyk posledního zvonění. Existují různé varianty jeho vzniku. Jedna je spojena se zvoněním při ukončení

přesunula na střední školy a na vysokých školách téměř vymizela. Zároveň vyjadřuje fakt, že něco končí a něco

4. MA a 4.MP výuka, obdrželi vysvědčení a čekají je zkoušky dospělosti. Poslední zvonění si naši, zdá se, opravdu užili.

Naše zimní radovánky

Na konci zimy, když ještě ležel na horách dostatek sněhu, absolvovali naši žáci z prvních a druhých ročníků lyžařský výcvikový kurz v Pece pod Sněžkou. Rozdělili se na lyžaře, snowboardisty a nelyžaře. Někteří z nás poprvé stáli na

běžkách, někteří zase nikdy předtím nesjzdovali, každý den jsme měli dostatek sportovní činnosti. Jednoho dne nás zaskočilo opravdu nepříjemné počasí, a tak abychom nezaháleli, vydali jsme se dolů do Pece na nákup a menší část

osazenstva zůstala nahoře u chaty. Zde stavěla sněhuláky, bunkry a všichni se vrátili do dětských let. Lyžařský kurz probíhal v přátelské atmosféře a náramně jsme si ho užili.

Naši instalatéři se neztratí

V polovině května proběhla v Sušici mezinárodní soutěž žáků O putovní pohár Systherm, jejímž generálním partnerem a organizátorem je firma Systherm. Soutěž je pořádána pro žáky oborů in-

Jakub Kohák, za jehož přítomnosti proběhlo představení soutěžících a vylosování jednotlivých pracovišť. Naši školu reprezentovali Lukáš Borůvka (3. A) a Radek Hadinec (3. MP).

stalatér, elektrikář a mechanik instalatérských a elektrotechnických zařízení jak z české republiky, tak i ze zahraničí.

O zahájení soutěže se vtipně postaral „instalatér z Tuchlo- vic“, herec, moderátor a bavič

Tradiční soutěž dvojic se skládá z teoretické a praktické části. Žáci nejprve absolvovali test teoretických znalostí a poté společně prováděli instalatérské a elektrikářské práce dle výkresu. Konkrétně šlo o montáž odpadního

a vodovodního potrubí z různých materiálů, montáž umyvadla včetně baterie a montáž otopného tělesa s připojením na předávací bytovou stanici. Soutěžící také uváděli do provozu elektrický rozvod od rozvaděče k jednotlivým vypínačům, zásuvkám a osvětlením.

Vše muselo být plně funkční, na což dohlížela nezávislá komise složená z odborníků z praxe z firmy Systherm. Tato komise práce zhodnotila, sečetla a vyhlásila výsledky – v konkurenci 17 soutěžních družstev naši získali v teorii zlatou medaili a celkově obsadili krásné 4. místo. Gratulujeme!

Šikovní zedníci z Vocelovky

V první polovině letošního roku se v Hradci Králové konalo postupové kolo soutěže stavebních oborů SUSO pro kraje Jihomoravský, Liberecký, Královéhradecký a Vysočina. SUSO je nekomerční projekt, který umožňuje žákům stavebních oborů porovnat svoje schopnosti a zkušenosti a také dává prostor i ostatním zájemcům prohlédnout si řemeslo naživo. Akce probíhá již 23 let v rámci doprovodných programů stavebních výstav a veletrhů.

Tohoto soutěžního klání se účastnilo celkem sedm dvou-

členných družstev zednického oboru. Naši školu reprezentovali žáci druhého ročníku Michal Nič a Milan Šťastný.

První soutěžní den žáci pracovali s materiály firmy Cemix a zhotovovali různé druhy fasád včetně imitace dřeva. Soutěžní úkol pro druhý den byl připraven z materiálu Ytong a skládal se ze zdění stěny s odbočením a šikminou. Michal s Milanem obsadili po velmi pěkném výkonu druhé místo a postoupili do mezinárodního finále, které se uskuteční v září letošního roku v Praze. Ke skvělému výkonu a postupu jim srdečně blahopřejeme.

Automobilejní premiéra

*Pokud se řekne akce Automobileum, většina z nás si po třech letech organizace této celorepublikové dopravní soutěže umí představit, o co jde, a má tendence srovnávat. Proto jsme si pro rozhovor vybrali pana zástupce **Mgr. Jakuba Hlávka**, pro kterého bylo letošní Automobileum premiérou.*

akcích a naše Automobileum mi tuto zkušenost jen potvrdilo.

A jaká byla Tvá role?

No můžu docela klidně říct, že jsem tam na všechno kašlal. Ne že bych chtěl, vážně, jen ten zánět průdušek nedovoloval příliš jiného.

podle mého názoru couvání s nákladním vozem. Když jsem tam ty kluky viděl, jejich bezvadná práce – když přičtu ještě stres (ztěžující vlastně všechny disciplíny), pak říkám, že to byla pro mě velmi zajímavá podívaná.

Vím, že jednou z disciplín byla jízda po kluzkém povrchu. Jak si podle tebe účastníci vedli?

Pokud vím, tak na střeše nikdo neskončil, takže rozhodně dobře. Ale vážně, tahle disciplína umožňuje každému vyzkoušet si chování vozidla v extrémně nepříznivém počasí, takže i kdyby jen pro ni, tak tato soutěž měla smysl.

Ahoj Jakube, na Automobileu jsi byl letos poprvé. Jak na tebe tato akce zapůsobila?

Ahojda, děkuji za dotaz. Tak první, co mě při vzpomnutí na letošní Automobileum napadne, je ochota všech tříd, které se akce zúčastnily, pomáhat po celé oba dny. Neměl jsem s čím srovnávat, nicméně za ten rok svého působení na této škole jsem měl už poměrně hodně příležitostí všimnout si bezvadné spolupráce se studenty při školních

Jelikož jsi na všechno kašlal, měl jsi možnost vše i sledovat. Sám jsi řidič, která disciplína byla podle tebe nejnáročnější?

No sice jsem řidič, ale určitě nemůžu všechny disciplíny komplexně posoudit, nicméně

A jak bys celkově Automobileum zhodnotil?

Energicky (energeticky) velmi náročná akce pro pořadatele i účastníky, ale viděl jsem na každém stanovišti jak rozhodčí, tak i soutěžící, kteří měli úsměv na rtech. A i přes nepříznivou prognózu spadlo jen pár kapek, což ty úsměvy jistě ještě prohloubilo. Takže já jsem Automobileum vnímal jako po všech stranách akci povedenou.

Přímo ze závodistiště

Mezi soutěžními družstvy se pohybovali i naši reportéři, vyzbrojeni klasickými otázkami na to, jak se soutěžící připravovali, na jaké umístění si věří, jaká disciplína pro ně byla nejlepší a která naopak nejhorší, jak se cítí a co bychom mohli do příště vylepšit. Z odpovědí, na které si zástupci soutěžních družstev udělali

jízdu s nákladákem, to se nám (zatím) nestává denně. Nic nám nechybí, nic nepřebývá, všechno je fajn – tedy až na ty nešťastné koloběžky, tento sport nevyznává nikdo z nás. (Pardubický kraj)

Za největší trénink považujeme účast v krajském kole, a na to jsme se připravovali prů-

Nějakou dobu jsme tréninku věnovali ve škole, především jsme jezdili na nákladáku. A protože jsme se připravovali, samozřejmě si věříme. Chystáme se na třetí soutěžní úkol, dáváme do toho všechn svůj um a maximum sil, tak to musí na konci být poznat. A kdyby si člověk na tomto místě nevěřil, tak má problém

v pauzách v nabitém programu čas, vznikla následující mozaika.

Trochu jsme trénovali, ale nenašli jsme tolik času, kolik bychom chtěli. Máme za sebou dvě disciplíny, takže těžko můžeme odhadovat. Nepochybně platí, že čím lepší umístění, tím lepší pocit, ale to nejdůležitější je zúčastnit se a užít si to. Nejvíc jsme si užili

běžně. Příprava byla asi dobrá, když jsme dneska tady. Jak vysoko se vidíme v žebříčku? Zeptejte se později, sotva jsme skončili s první disciplínou. Ale určitě dosáhneme výborného výsledku. Jednoznačně nejlepším zážitkem je slalom, s čímkoli. Je to legrace. Nejhorší asi bude tlačení auta, to vyžaduje příliš fyzických sil. (Jihomoravský kraj)

i nastartovat, natož splnit úkol. (Olomoucký kraj)

Připravovali jsme se dost dlouho a pečlivě, abychom si neudělali na domácí půdě ostudu. Míříme k poslední disciplíně a vzhledem k přípravě a důvěrně známému prostředí si věříme. Bez kovu se nechceme ukazovat. (Královéhradecký kraj)

Párkrát jsme stihli potrénovat na polygonu, ale nemohli jsme tam trávit každý den. Ještě nás většina disciplín čeká, těžko můžeme soudit. A ani nemáme čas koukat, jak si vedou ostatní, abychom mohli třeba srovnávat. Musíme se soustředit na svůj závod. Nejlepší jsme si asi poradili s nákladákem, podélné parko-

bavilo úplně všechny. Auta máme rádi, i osobní, to je náš obor, ale koloběžky nám nic moc neříkají. Celkově akci hodnotíme velmi pozitivně, je dobře zorganizovaná, všechno klaplo a taky oběd mi moc chutnal. (Olomoucký kraj)

Nejmíň mě bavily koloběžky. Sedíte v nákladáku a pak se

jízdu jsme si opravdu užili. Nejhorším úkolem, a to jsme se v družstvu shodli, byla jízda na koloběžkách, ani nedokážeme říct proč. Doprovodný program byl fajn, nenechali nás se nudit a mile mě překvapil program v planetáriu. (Plzeňský kraj)

Žádnou disciplínu nemůžu označit za špatnou nebo hroznou, všechny mají v takovéto soutěži svoje místo. Nejlepší je podle mě slalom, vyžaduje rychlost, přesnost a zručnost. Líbí se nám tady, na všechno máme přiměřený čas, panuje skvělá atmosféra. Doprovod-

vání klaplo na první dobrou. (Jihočeský kraj)

My jedeme bez přípravy (smích). Teď jsme zvládli pátou disciplínu v pořadí, ale jak dopadneme, neumíme tipovat. Něco se daří lépe, něco není úplně dobré. Medailové umístění by se nám určitě líbilo, ale nejsme tu sami a konkurence je veliká. (Plzeňský kraj)

Nejlepší zábavou bylo řízení nákladního automobilu, to nás

máte přeorientovat na takový trpasličí dopravní prostředek. Příště bychom přivítali nějakou další disciplínu, třeba driftování nebo něco takového, ideálně jako náhradu koloběžek. Organizátory musíme pochválit, kdyby mohli, určitě by zařídili i lepší počasí. Ale co jsem slyšel, loni to s počasím bylo ještě o dost horší. (Jihočeský kraj)

Každá disciplína má svoje kouzlo i svá úskalí, nejzábavnější nám přišla kluzná plocha,

ného programu jsme se neúčastnili, máme to nejbliž domů, tak jsme šli načerpat síly. Po vyhlášení výsledků se ukázalo, že tato taktika se vyplatila. (Královéhradecký kraj)

Podtrženo, sečteno – Automobileum 2019 si účastníci pochvalovali, což nás jako pořadatele těší. Ukázalo se, že práce má smysl a můžeme se těšit na další ročník.

Jsme výjimeční – rozhovor s Tomášem Vošlajerem

Fotbal patří mezi nejrozšířenější sporty po celém světě. Už malí kluci ho hrají před domem a spousta z nich sní o tom, že se stane slavným fotbalistou. Mezi ně patřil i žák 2.MP Tomáš Vošlajer. Ten se však k uskutečnění svého snu dostal mnohem blíž.

Ahoj Tomáši, jsi fotbalista. Na jaké úrovni hraješ? Hraješ jen pro zábavu nebo už téměř na profesionální úrovni?

Kdysi jsem možná hrál pro zábavu, ale velmi rychle se to změnilo. Dnes hrají nejvyšší českou dorosteneckou ligu.

Co to znamená?

Dorostenci jsou ve věku mezi 16 – 19 a dělí se na dvě hlavní kategorie U – 17 a U – 19 (under 17). Já jsem v té starší kategorii.

Za jaký klub hraješ?

Nyní hrají za FC Hradec Králové. V tomto klubu dospělí hráči hrají 2. českou ligu, dorostenci právě tu nejvyšší. Začínal jsem však v Rokytnici v Orlických horách, kde jsem se do fotbalu pustil v šesti letech. Tam jsem hrál asi dva roky a šlo mi to velmi dobře. Proto jsem poté začal jezdit do Náchoda, kde jsem byl pět let, a nakonec jsem skončil v Hradci Králové.

Jak ses tedy do toho Hradce dostal?

Když jsem hrál za Náchod, byl jsem nominovaný, že budu

zatrénován a od nové sezóny jsem tam zůstal. To bylo v roce 2014.

Jaké byly tvoje další úspěchy?

V loňské sezóně se mi opravdu moc dařilo. Na začátku sezóny jsem byl v mé skutečné věkové kategorii U – 17, kde

reprezentovat Královéhradecký kraj ve výběrech. Tam se mi velmi dařilo, takže po čase za mým tátou přišli trenéři z Hradce a řekli, že by bylo fajn, kdybych přišel na trénink u nich. Párkrát jsem si s nimi

jsem si vedl hodně dobře, proto jsem od druhé poloviny sezóny začal hrát s mnohem staršími spoluhráči za kategorii U – 19. Což samo o sobě je velký úspěch.

A to je všechno?

V roce 2015 jsme se s výběry Královéhradeckého kraje zúčastnili Olympiády dětí a mlá-

deže v Plzni, kde jsme ze 14 krajů obsadili 3. místo. V roce 2017 jsme od klubu FC HK Jeli na mezinárodní turnaj Future Cup 2017 do Číny, přesněji do města Hoh Hot v čínské autonomní oblasti Vnitřní Mongolsko. Tam jsme se dostali do finále a skončili jsme druhí. Boj o první místo jsme prohráli s brazilským Sao Paulem, kde proti nám hráli o dva roky starší hráči. Kromě fotbalového úspěchu byla tato cesta obrovským zážitkem, protože jsme měli možnost poznat naprosto odlišnou zemi.

A jak dopadla letošní sezóna?

V nejvyšší dorostenecké lize

jsme nakonec letos skončili čtvrtí, což je opět velký úspěch, protože nad námi jsou už jen Sparta Praha, Slavia

Praha a Sigma Olomouc. Soutěžili jsme i o Ligu Mistrů, což bohužel nevyšlo. **Stále jen mluvíme, jaké máte úspěchy. Ale řekni mi také o tom, jaká je za tím práce? Úspěchy určitě nejsou zadarmo.**

Začnu tím, že volno máme v létě tři týdny a v zimě zhruba měsíc. To je vše. Ve zbylé části roku trénujeme každý den za jakéhokoliv počasí. V sobotu jsou zápasy. To ale samozřejmě nestačí. Musíme si přidávat další aktivity – máme za úkol chodit běhat, cvičit do

posilovny a plavat kvůli regeneraci. Denně zhruba tři hodiny práce.

To je ohromné množství času. Jak vidíš svoji další sportovní budoucnost a co bys chtěl dokázat?

Nejdřív musím říct, že mě fotbal nejenom baví, ale skutečně naplňuje. Proto bych se rád jednou fotbalem třeba i živil. Ale bude za tím ještě spousta práce a také určitě i štěstí.

Děkuji ti za rozhovor a do dalšího osobního i sportovního života ti přeji mnoho úspěchů.

Dětský olympionik

Ve věku tří let mě rodiče postavili na lyže. K vlastnímu závodnímu lyžování jsem se dostal až jako pětiletý. Když jsme byli v Deštném v Orlických horách si společně zalyžovat, oslovila trenérka z lyžařského oddílu rodiče, zda k nim nechceme přijít závodně lyžovat, a tak začala moje kariéra.

V roce 2010 jsem začal jezdit svoje první závody za TJ Sokol Deštném. Byly to závody Orlického poháru, na které rád vzpomínám. Poprvé jsem si tehdy vyzkoušel, jaké to je stát na stupních vítězů. Tohoto typu závodu se účastnilo cca 250 dětí. Do sezony roku 2013/14 jsem jako „předžák“ absolvoval desítky závodů včetně republikových s umístěním do 5.-20. místa.

Od sezony 2014/15 až 2017/18 jsem byl žákem a zúčastnil jsem se jako jeden ze dvou reprezentantů Královéhradeckého kraje dvou Olympiád dětí a mládeže. Moje nejlepší umístění na první olympiádě bylo 7. místo ve slalomu.

V lednu roku 2015 jsem byl také poprvé na zahraničních výběrových žákovských závodech, a to v Andoře, což pro mě byl zážitek i z cesty. Letěl jsem poprvé v letadle a na pět

dnů jsem byl v jiných horách, než jsou Alpy a naše kopce – je tam jiný sníh, na kterém lyže úplně jinak drží.

V žákovské kategorii jsem zažil různé úspěchy, konkurence

byla docela silná, a samozřejmě jsem si přivodil i pár úrazů – dvakrát zlomená ruka, otřes mozku, prasklá lícní kost, po-

hmožděné koleno, což mělo bohužel dopad i na moji psychiku v dalším závodním období.

V roce 2016 jsem přešel trénovat do oddílu SK Špindl mezi jedny z nejlepších sportovců v České republice v mé

věkové kategorii. Žákovské období jsem ukončil na celkovém druhém místě v prestižním STÖCKLI CUPU. A na mistrovství České republiky ze sta závodících jsem obsadil sedmé, deváté a jedenácté místo v jednotlivcích alpských disciplínách.

Letošní sezona byla moje první mezi dospělými, potažmo v mladších juniorech. Jezdím zatím všechny alpské disciplíny, kterými jsou slalom, obří slalom, super obří slalom, sjezd a alpská kombinace. Zúčastnil jsem se 37 závodů převážně v České republice, ale také v Polsku, na Slovensku i v Itálii. Tam jsem pro

zajímavost stál na startu 150 mužů (ročník 1993-2002) z celého světa, a v obřím slalomu jsem skončil na 93. místě. Úspěch či neúspěch? Pro mě úžasná zkušenost na náročném trati, takže úspěch.

I letos mám na svém kontě krásná umístění. V Českém poháru v mladších juniorech (2001-2002) 7. místo z 34

kolena a zároveň udržuji svou kondici. Od května mi začne nová fyzická příprava na sezonu. Ta bude ještě náročnější,

dospělých, mezi nimiž byli i tací, kteří mi dopomohli k závodění. Lyžování je super sport, jelikož jsem pořád na

hodnocených závodníků a z mistrovství České republiky 4. místo ve slalomu z 30 závodníků.

Nyní mám trochu relax, s jarem přeseďám na horské kolo, díky němuž mám perfektní uvolňovací trénink na

než byla loňská, protože mezi dospělými není nic zadarmo a talent sám o sobě nestačí. Je potřeba se nejen udržovat, ale i zlepšovat, aby člověk obstál v konkurenci.

S lyžováním jsem poznal mnoho nových kamarádů a také

čerstvém vzduchu. Závodíme téměř za každého počasí. Poznávám mnoho nových míst nejen v Čechách, ale i v Evropě. Byl jsem třeba v Litvě, kde stojí speciální hala na trénování slalomu.

Roman Morávek (1. B)

Líná huba, holé neštěstí

Znáte přísloví o líné hubě a holém neštěstí? Přesně v tomto smyslu jsem si našel firmu pro praxi – věděl jsem, že firma funguje, tak jsem se šel přímo zeptat a dostal jsem přímou odpověď.

Počátky firmy Dítě logistic s.r.o. spadají do roku 1990, poskytuje komplexní služby motoristům, autodopravcům a firmám, provozuje čerpací stanice, autoservisy, lakovnu, karosárnu i myčku a logistické parky. Zabývá se také distribucí pneu, olejů a maziv. Firma má tři pobočky – v Hradci

Králové, Černožicích nad Labem a Náchodě, já to mám nejbliž do té poslední jmenované. Pracuji tu už od začátku druhého ročníku a jsem spokojen.

V půl šesté ráno mě většinou nabere kolega a jedeme do práce. Nejdřív se musíme převléknout do pracovního přes-

ně podle zásad bezpečnosti při práci. Poté dostaneme přidělené úkoly, kterým se věnujeme celou pracovní dobu. Ta je od 6 do 14 hodin, se dvěma třicetiminutovými přestávkami.

Protože jde o docela velkou firmu, nejsem tam jediný učeň. Zažil jsem i posilu učňů z Hronova, jeden automechanik a jeden autolakýrník, dokonce se tam objevila i jedna slečna od nás ze školy.

Práce máme vždycky dostatek. Dostávám se ke všemu, co

k nám přijede, ať osobní nebo nákladní vozy. Nejvíce jsem se asi započítal, když jsem měl vyndat motor z auta, rozebrat ho, opravit a vrátit zpátky.

Pokud si s něčím nevím rady, nikdo mě nestřílí, ale musím danou situaci řešit hned, když nastane. Nemůžu zdržovat pracovní proces jen proto, že

se bojím zeptat a přiznat neznalost. Naopak bych se asi dostal do průšvihů, kdybych v tichosti něco udělal špatně a tvářil se, že je to v pořádku.

Praxe ve firmě má svoje výho-

dy, jednak finanční a jednak praktické – vyzkoušíš si i další příbuzná pracovní odvětví, ke kterým by ses v dílnách ve škole nedostal. Tam jsou lakýrníci v lakovně a klempíři zase na svém pracovišti, zatímco ve firmě pendluješ, kam je potřeba.

Ondřej Svoboda (3. H)

Průvodce seznamem četby k maturitě

Poéma *Máj* představuje vrcholné dílo Karla Hynka Máchy. Poprvé vyšlo poprvé v roce 1836. Jedná se o romantickou lyrickoepickou

filozoficko-symbolickou skladbu s předzpěvem, čtyřmi zpěvy a dvěma intermezzy. Příběh se odehrává v krajině u Doks pod Bezdězem bez bližšího časového omezení. Krása májové přírody je v kontrastu s tragickým lidským osudem. Skromný děj slouží jako východisko k úvahám o smyslu a ceně života. Dílo vypráví o Vilémovi, „strašném lesů pánu“, který byl v mládí vyhnán z domu, stal se vůdcem loupežníků. Je žárlivý a po-

mstychtivý a čeká na popravu za vraždu otce, (aniž by věděl, že je to jeho otec), svůdce své milenky Jarmily. Ta se utopí ze zoufalství nad osudem Viléma.

V noci před popravou prožívá Vilém veškerou hrůzu očekávaného přechodu z života do nicoty. Vilém uvažuje o vině a nevině, věčnosti přírody, o smyslu života. Jeho nezměnitelný osud výjimečného hrdiny přerůstá v podobenství údělu básníka, jeho marné vzpoury proti společnosti i osudu. Jedinou jistotu vidí v přimknutí k zemi, ve které nachází matku, kolébku i hrob,

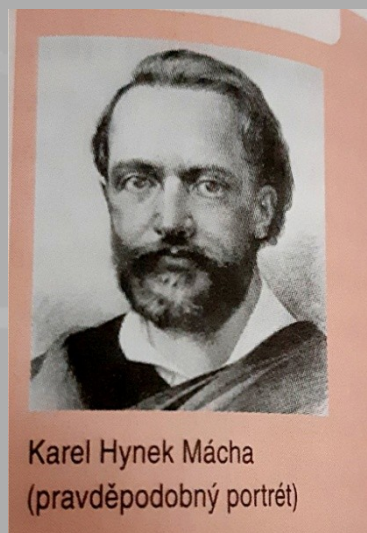

jako jedinou jistotu. Krása májové přírody je v kontrastu s tragickým lidským osudem. Duchové čekají na popravišti na návrat nešťastníka do země. Na závěr se autor, poutník, vrací na místo poprav. Svě ztotožnění s ústřední postavou a její tragikou vyjadřuje zvoláním: „Hynku! Viléme! Jarmilo!“

Jde o ostrou kritiku tehdejší společnosti, jako je rozvrácená rodina, bezcitnost lidských

vztahů, lhostejnost k osudu člověka. Skladba je komponována jako drama, dramatický vzestup, vrchol a sestup. Autor použil moderní básnickou řeč. Barvitost jazyka, kontrast, důraz položil na zvukovou stránku, využívá jambického rytmu.

V době svého vydání *Máj* zů-

stal nepochopen. Odmítl jej ve své kritice dokonce i J. K. Tyl. Ale už následující generace májovců se k němu přihlásila jako k programu a od té doby platí za základní dílo novodobé české poezie. *Máj* byl uveden již v 1. polovině 20. století na avantgardní experimentální scéně D 34-41 režiséra a dramaturga E. F. Buriana, v roce 2008 byl koncipován režisérem a kameramanem F. A. Brabcem jako celovečerní film.

